

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Prenumerata i wynosi:

Table with 4 columns: miejsce, rocznie, półrocznie, kwartalnie, miesięcznie. Rows include: w Austro-Węgrzech, z doręczaniem do domu, w Austro-Węgrzech, w Państwie Niemieckim, w innych państwach.

Prenumerata i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji 41. Administracji 241. Dla rozmów zamiejscowych 1572.

W Lwowie sprzedawca numerów po 22 h. w Biurze dzienników S. Sokolowskiego, ulica Trzebiego Maja 1. 5 i w Biurze Ploha, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 22 hal.

NOWA

REFORMA

WYDANIE PORANNE

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscowa: Administracja „Nowej Reformy“ — Główna trafikowa w Ryńku. — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowej, ul. Szczępska 9, Biuro dzienników M. Huczyca, ul. Jagiellońska 7; Trafika w Sukiennicach.

Zamiejscowa prenumerata i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: W Lwowie Biuro dzienników: A. Buchstab, ul. Karola Ludwika 21; S. Sokolowski, ul. Trzebiego Maja 5. W Jarosławiu J. Soczyńska. — W Tarnowie M. Rochacz. — W Wiedniu Herman Goldschmidt (sprzedawca oddzielnych numerów), I. Wollzeil 6. — M. Dukens Nachfolger Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu, — R. Mosse. (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalek, Wollzeil 6.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnie pismem (petit) za pierwszy raz 50 h., za każdy następny raz 40 h. — Do numeru niedzielnego i świątecznego o 50 procent drożej. Nadesłane po 1 K 50 h od wiersza. — Głosy publiczne po 3 K od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomponowany, pierwszy raz 60 h. — Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za cenę 2 koron od 100 egzempli, dla zamiejscowych, a 1 K od 100 egzempli, dla miejscowych prenumeratorów.

Zjazd w głównej kwarterze.

Kraków, 18 sierpnia.

Z dworku komunikacji Biura korespondencyjnego o zjeździe w głównej kwarterze nikt nie będzie mądrym. Sytuacja tej „informacyjnej” wiadomości tylko o jednym: że mimo wszystko zjazd w głównej kwarterze nie dał żadnych konkretnych wyników...

Tęgo właśnie należało oczekiwać. Całą swoją politykę wschodnią prowadzi Niemcy od początku nie w duchu jakiegoś stałego i na głębszych politycznych przesłankach opartego planu, ale stosownie do kaźdoczesnej swojej sytuacji wojennej. Zależnie od niej ma tę politykę celującą alibiem bezwzględnej siły i zupełnego niedziałania się z narodami, drugi raz znowu na oparciu niechęci i niechęci polityki lub więcej głęboko — reżimowiczka...

Niewątpliwie zjazd w głównej kwarterze był wywołany nową sytuacją ogólną zarówno na wschodzie jak na zachodzie. Ale właśnie dla tego nie mógł on dać żadnego trwałego rezultatu, bo inni uczestnicy zjazdu stosują się także do kaźdoczesnej sytuacji i nie mogą mieć chęci dopuszczenia do ostatecznych postanowień, zanim się ta sytuacja nie wyjaśni i nie ustali.

Dięki brakowi zgody mocarstw centralnych w kwestii rozwiązania spraw wschodnich, w pierwszym zaś rzędzie polskiej, tudzież płynącemu z tej braku jakiegokolwiek szerszego planu działania, stan przewidywany jest jedynie naturalnym stanem, w którym spisywały wschodnie, szczególnie zaś polską, mogą obecnie istnieć. Raz bowiem utrzymywanie takiego prowizoryum dogadza interesom Niemiec, które w okresie wielkich swolch powódzeń obawiają się, aby nie dać komukolwiek zbyt wielkich domocyj, drugi raz znowu taktyczny płynny dogadza interesom Austrii, która w momentach obniżenia się linii niemieckiej ma obawę otrzymywania za mało w stosunku do tego, co mogłaby dostać, w razie dalszego obniżenia się tej linii...

Przed tym zjazdem widzieliśmy to bardzo wyraźnie. Niemcy okazywały wielką chęć wytworzenia na wschodzie jakiegoś definitywum. Była to chęć wysoka zrozumiała, wobec dokonanej modyfikacji poglądów na sytuację na wschodzie i wobec rozwoju akcyi koalicji na wschodzie. Zgodnie z tą tendencją rząd niemiecki zapowiadał też na pewno, że sprawy wschodnie, w szczególności zaś sprawa polska, zostaną tym razem ostatecznie załatwione. Natomiast Austrii zgodnie ze sformułowaną wyżej regułą nie miała interesu w ostatecznym rozwiązaniu tych spraw już teraz i dlatego prasa wiedeńska była znużona wstrzeżeniem w zapowiedziach, „Fremden-Blatt“ zaś oświadczył wprost, że w głównej kwarterze nie zapadną żadne różstrzygnięcia.

Obrót wojny na zachodzie, tudzież postępy akcyi koalicji w północnej Rosji i na Syberii wytworzyły sytuację, w której Niemcy odzyskali chęć definitywne rozwiązania sprawy polskiej, która to chęć była już niemal zupełnie utraconą w niedawnym okresie wielkich swolch powódzeń. Jednakowoż to rozwiązanie pragnęły mieć oczywiście także, jakichy dogadzało najbardziej ich interesom, więc przedewszystkiem nie t. zw. austriackie.

Ponieważ zaś przy istnieniu w sprawie polskiej prowizoryum niebezpieczeństwo takiego właśnie rozwiązania nigdy usunąć się bez reszty nie da, nieuniknie wzrasta ono w związku z rozmaitymi komplikacjami, przeto polityka niemiecka musiada mieć interes w tem, aby przedewszystkiem to niebezpieczeństwo o ile możności unwać usunąć.

W związku z tem już przed kilku tygodniami z rozmaitych stron niemieckich zaczęły przysłać się myśli, że byłoby dobrze zastąpić trzyosobową regencję jednym regentem krwi królewskiej. Wkrótce potem myśl ta wykrysta-

lizowała się już w plan powołania na tron polski już teraz jakiegoś króla. Wśród kandydatów wymieniano najczęściej jednego z arcyksiążąt austriackich, licząc na to, że taka kandydatura z jednej strony zaspokoi dynastyczne aspiracje Habsburgów, z drugiej zaś uniemożliwi raz na zawsze austro-polskie rozwiązanie.

Po takim przygotowaniu nastroju zaproszono do głównej kwatery polityków polskich, dyrektora departamentu stanu ks. Radziwiłła i przedstawiciela polskiego w Berlinie hr. Ronikiera. Nie jest prawdą, jakoby ta wizyta do szła do skutku za staraniem „polskich panów”, jak to dzienniki berlińskie donosiły. Wizyta ta była skutkiem bezpośredniego zaproszenia ze strony głównej kwatery, tembardziej charakterystycznego, że kiedy przed 30 laty sam regent Ostrowicki chciał udać się do głównej kwatery dla przeprowadzenia portrakcyj w rozmaitych aktach politycznych, ze strony gen. Ludendorffa oświadczone wówczas, że w tej chwili niema żadnej fawory, któraby nadawała się do dyskusji...

Z jakimi instrukcjami od Rady Regencyjnej i rządu przedstawicieli polscy pojedali do głównej kwatery, nie wiemy oczywiście. Nie mniej nie wątpimy, że instrukcje te oparte były na gruntownym rozważeniu interesów polskich w takiej ich postaci, jaką przybrały one z logiczną koniecznością w obecnej zmienionej sytuacji ogólnej.

W stosunku do Niemiec zaś interesy te okazują pewien paralelizm z austriackimi. Szybkie przejście od obecnego prowizoryum do jakiegoś definitywum z jednym regentem czy nawet królem nie odpowiadałoby naszym interesom, ponieważ przysądziłoby rozmaite sprawy w przyszłości, które z naszego stanowiska powinny w tej chwili stać otworem. — Ogólny stan rzeczy bowiem na wschodzie, który po polsku bismarck zdawał się już ustalać i bo z naszą największą szkoda, objawia teraz tendencję do ponownego przekształcenia się i to w kierunku, którego niebezpieczeństwo dla siebie nie mamy powodu obawiać się. W tych warunkach tedy polityka polska nie powinna dopuszczać do ustalenia faktów, które mogłyby stać na przeszkodzie takiemu rozwiązaniu sprawy polskiej, któreby lepiej i w szerszym zakresie odpowiadało słusznym pragnieniom całego narodu polskiego.

Po obradach w głównej kwarterze.

(Telogramy)

Wiedeń, 18 sierpnia.

„Abend“ pisze: O wyniku obrad w głównej kwarterze niemieckiej doniesić można na podstawie wiadomości, pochodzących ze źródła poinformowanego, do następującego:

W sprawie polskiej nastąpi pewne zbliżenie (między Austrią a Niemcami) talk, że obecnie nie stoi na przeszkodzie szybkiemu jej rozwiązaniu.

Traktat pokojowy, zawarty w Brześciu Litewskim, nie będzie poddany rewizji. Państwa centralne stają się odważnie nadal na gruncie traktatu brzeskiego, śledząc dalszy rozwój wypadków w Rosji.

Państwa centralne nie wystąpią z nowymi propozycjami pokojowymi, lecz opierając się na niezłomnej swojej sile wojskowej, będą oczekiwały na decyzję nieprzyjaciela.

W SPRAWIE POLSKIEJ NIE ZAPADŁA DECYZJA.

Wiedeń, 18 sierpnia.

„N. Fr. Presse“ pisze: W sprawie polskiej nie powzięły państwa centralne dotąd ostatecznej decyzji. Pogłoski, wedle których państwa centralne zgodziły się już miałyby na pewien sposób rozwiązania sprawy polskiej, nie sprawdzają się zupełnie. O zamieszczeniu rozwiązania austro-polskiego również nie ma wiadomości.

Wiedeń, 18 sierpnia.

Z kompetentnej strony dowiadują się „Polnische Nachrichten“, że dyrektor departamentu stanu ks. Radziwiłł w obradach w głównej kwarterze niemieckiej udziału nie brał, gdyż wyjechał w przeddzień przyjazdu osobistości austro-węgierskiej. Ks. Radziwiłł przyjedzie w przyszłym tygodniu do Wiednia. Miarodajne sfery Rady Stanu przywiążą największą wagę przedewszystkiem do wydania w ręce polskie całej administracji.

Berlin, 18 sierpnia.

Prasa prawicowa, o ile dotąd głos zabierała, dawała na ogół wyraz obawie, że wpływy Austrii wzrosną w Polsce górą na szkodę Niemiec. Prasa ta żąda ponownie znanego „zabezpieczenia“ granic niemieckich i takiego „zabezpieczenia“ sprawy, ażeby interesy niemieckie w Polsce nie zostały ukłócone.

Koła lewicowe uważają rozwiązanie sprawy polskiej za przedwczesne. Co do stanowiska Polaków w zabronie austriackim i pruskim nie oddają się doła te optymistom. Twierdzą one przecież, że sąd będzie można wydać dopiero, gdy znana będzie stanowcza umowa.

Ogólny upadek dążeń pokojowych.

(Telogramy)

Wiedeń, 18 sierpnia.

„N. Fr. Presse“ pisze: Unanie Czecho-Słowackich sprzymierzeńcami koalicji świadczy najwymowniej, iż koalicja nie myśli o pokoju kompromisowym. Kto myśli o porozumieniu się lub zbliżeniu, nie wyrzuci tak dotkliwej obrzydliwej, nie wypłaca poniekąd zadatku na zniszczenie.

Szwedzki minister spraw zagranicznych oświadczył również, że chwila obecna nie sposobna jest do akcyi pośredniczącej. Z Włoch nadchodzi wiadomości, że nastroj wojenny wzmagają tam z dniem każdym. — Wśród takich okoliczności nie pozostaje państwu centralnym nic innego, jak dalsze energiczne działanie w polityce i na polu walki.

Piąta zima wojenna.

Kopenhaga, 18 sierpnia.

Publicysta Rejtington wywołał w „Morning-post“, że Niemcy wkrótce zaczną wykonywać swój plan nowej ofensywy, wskutek czego niezbyt prawdopodobna piąta kampania zimowa staje się jednak możliwą.

Reforma agrarna na Węgrzech.

(Telogramy)

Wiedeń, 18 sierpnia.

Pisma wiedeńskie donoszą z Budapesztu: Rząd węgierski wnieśli w jesiennym parlamencie przedłożenie, dotyczące doniosłych reform agrarnych na Węgrzech. Odnosny referat, opracowywany obecnie przez fachowców, zawiera następujące postanowienie:

Rządowi przysługuje prawo wywłaszczenia gruntów na korzyść żołnierzy wracających z wojny. W pierwszym rzędzie wywłaszczone będą grunta, nabyte w czasie wojny, dalej te, których właściciele nie są obywatelami węgierskimi, w trzecim rzędzie zaś dobra tzw. marowej roli i zatem dobra kościelne, fideikomisy i t. d. Dopiero w razie braku gruntów powyższej wymienioanych, wolno będzie państwu wywłaszczać dobra prywatne, będące przedmiotem wolnego obrotu.

Wszystkie sfery miarodajne zgodziły się już na przyznanie państwu prawa wywłaszczenia gruntów. Ks. prymas Oesterloh oświadczył, że do dobrego kościelnego nie sprzeciwia się również powyższemu projektowi rządowemu.

Obrady Słowian w Lublinie.

(Telogramy)

Lubiana, 18 sierpnia.

Wczoraj rozpoczęły się w Lublinie i. zw. konferencye słowiańskie, w których udział biorą liczni delegaci Czechów i Słowian południowych. Z Polaków przyjechali tylko dr Głabiński i hr. Skanbek. Poseł dr Klofacz wygłosił referat w sprawie jednolitego działania w parlamencie Czechów, Słowian południowych i Polaków, dr Głabiński referat ogólny w sprawie utworzenia państwa czeskiego, południowo-słowiańskiego i polskiego. W południe złożyli polskowie Stanek, Głabiński i poseł na sejm chorwacki Sumarioc wizytę biskupowi drowi Jegliczowi, upamiętniającemu na godność prymasa przysiężnego państwa południowo-słowiańskiego.

Czecho-Słowacy niedaleko Moskwy.

Sztokholm, 18 sierpnia.

Jak się dowiaduje prasa tujejsza, walki bolszewików z Czecho-Słowakami toczą się ze zmiennem szczęściem. Podczas gdy czerwoni gwardya odnosiła sukcesy w walce z Czecho-Słowakami pod Syranem i Pernau, Czecho-Słowacy i kozacy, popierani przez chłopów, posunęli się aż pod Włodzimierz, co oznacza znaczne zbliżenie się do Moskwy.

Konferencya Kelfericha z Joffem.

Berlin, 18 sierpnia.

„Lokal-Anzeiger“ donosi: Ambasador niemiecki dla Rosji, dr Helfferich, przybywa w niedzielę do Berlina, a ponieważ poseł rosyjski Joffe wrócił równocześnie z Moskwy do Berlina, więc prawdopodobnie obaj dyplomaci na konferencyi wyjasnią szereg spraw, które się wyborny skutkiem przedstawienia poselstwa niemieckiego z Moskwy do Pskowa.

Wiedeń, 18 sierpnia.

Dnia 18 sierpnia przyjeżdża Joffe do Berlina napowrót. Rokowania między Niemcami a Rosją uważać należy za ukłócone. Joffe wyjechał do Moskwy, by uzyskać aprobatę zawartego przezeń nowego układu z Niemcami. Joffe przyjeżdża teraz do Berlina już z zatwierdzonym przez rząd sowieński traktatem.

Komunikat austro-węgierski.

(Tel. o. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 18 sierpnia.

Unędowo donoszą dnia 17 sierpnia:

Na froncie południowo-zachodnim nie było godnej wzmianki czynności bojowej. W czasie odparcia ataku lotników nieprzyjacielskich na Trydent w Tyrolu zestrzelił nadporučnik Nawratil angielskiego oficera lotnika, przez co zwyciężył w walce napowietrznej po raz ósmy. W Albanii odparto atak kilku nieprzyjacielskich szwadronów na stanowiska w łuku rzeki Semeni.

Komunikat niemiecki.

(Tel. o. k. Biura koresp.)

Berlin, 18 sierpnia.

Unędowo donoszą dnia 17 sierpnia:

Zachodni teren wojny. Grupa wojsk bawarskiego następcy tronu ks. Rupprechta: Mędzy Zyrą a Anorą w ciągu nocy wzgromia się na większych odcinkach czynność bojowa. Ożywiona czynność wywiadowcza. Odparto ponownie nieprzyjaciela koło Vieux Berquin i na północ od Ancre. Grupa wojsk generała pułkownika Boehma: Po obu stronach Roye rozpoczął nieprzyjaciel

na nowo silne ataki. Po południu rozszerzyły się one w kierunku północnym aż do miejsca, położonego na południowy zachód od Chaulnes, oraz w kierunku południowym aż do miejsca położonego na północny zachód od Lassigny. Francuzi i Kanadyjczycy próbowali tu szturmując nieustannie aż do późnego wieczora, wymusić przełom w naszych pozycjach. Armia generała Hutiera udaremniła zupełnie ich ataki. Francuzi, na których znów spał główny ciężar ataków, ponieśli znowu najcięższe straty. Kolo Hallu i na południe stamtąd zesrodkowaliśmy ogień artyleryjski na ustawiające się oddziały nieprzyjaciela i na gromadzące się wozy pancenne. Ataki nieprzyjacielskie, jakie tu wieczorem nastąpiły, złamały się przed naszymi liniami.

Punkt ciężkości wczorajszych ataków spoczywał po obu stronach Avre. Kilkakrotnie najcięższe przygotowanie artyleryjskie poprzedzało tu ataki nieprzyjacielskie, wykonywane w głębokich szeregach. Kolo Gouvencourt nieprzyjacieli zyskał przejściowo nieco na obszarze w kierunku Roye. Nasz przeciwnik, wykonany kolo tej miejscowości po stronie północnej odrzucił nieprzyjaciela. Część naszej połozonej na przedzie linii bojowej kolo góścica Amiens — Roye, które po zakończeniu walk wieczorem pozostały jeszcze w posiadaniu nieprzyjaciela, zostały w ciągu nocy odzyskane. Na południe od Avre ataki francuskie powtarzane kilka-krotnie złamały się bez wyjątku przed naszymi liniami bojowymi. Przedewszystkiem zaznaczyło się tu działanie naszych karabinów maszynowych. Kolo Beauverignes i na południe stamtąd ognie naszej artylerji złamał silę szturm nieprzyjacielskiego. Tylko na kilku punktach przyszło do walki piechoty. Odparliśmy nieprzyjaciela.

Silna czynność lotnicza ponad tem polem bitwy. Porucznik Udert zwyciężył w walce powietrznej po raz 56. Mędzy Olse a Alse nie udało się atak nieprzyjacielski, przedsięwzięty w godzinach porannych na południe od Nancel.

Grupa wojsk niemieckiego następcy tronu: Drobniejsze walki piechoty. Nad Vesle ożywiła się przejściowo walka artylerji.

Grupa wojsk ks. Albrechta: W Sundgau odzłaty szturmowe, posługując się motoczołami płomieni, wtargnęły do francuskich rowów na północ od Largitzen i przywiodły jeńców.

Nasze samoloty pościgowe zestrzeliły cztery samoloty z angielskiej eskadry, która zaatakowała bombami Darmstadt.

Pierwszy generały kwatermistrz Ludendorff.

Komunikat angielski.

Londyn, 18 sierpnia

Sporowadzenie angielskiego sztabu z 15 bm.: Kanadyjczycy wzięli Domery i Pavillers. Północny nasz linie kawalek naprzód na południowy wschód od Proyard. W obu wypadkach wzięliśmy jeńców. Pozywnymy postępy na północny zachód od Locon. Ogólna liczba jeńców, wziętych przez Anglików na froncie Montdidier — Aibers od 8 bm. wynosi 21.844. Francuska I armia w tym czasie wzięła 8.500 jeńców.

Ataki lotnicze na miasta francuskie.

(Tel. o. k. Biura koresp.)

Berlin, 18 sierpnia.

„Petit Parisien“ donosi: W nocy z dnia 14 na 15 sierpnia zaatakowali lotnicy niemieccy Dunklankę jak niemniej Calais i Boulogne. Na Dunklankę zostało zrzuconych 20 torped powietrznych. W Calais ma być znaczna szkoda rzeczowa. Również Boulogne, jak się zdaje, ucierpiało.

Państwowa szkoła przemysłowa w Krakowie.

(Głose Galasy.)

Dr ERNEST BANDROWSKI.

Szkoła artystycznego przemysłu została powołana do życia dopiero w r. 1914. Jestto przeto nowa organizacja i dlatego godzi się jej poświęcić szczególniejszą uwagę.

Szkoły poświęcone sztuce stosowanej do celów życia codziennego i przemysłu odpowiadają istotnej potrzebie. Celowość przedmiotów codziennego życia wymaga odpowiednich do celu siebie i najlepiej zastosowanych form te zaś zależą od materiału, z którego przedmioty się wyrabia. Forma przeto — jako wyraz artystycznej celowości, zależy w wysokim stopniu od czynności, z którą bezpośrednio artysta musi się zapoznać, jeżeli ma stworzyć wyroby artystycznie doskonałe a więc piękne i celowe pod względem użyteczności. Odnosi się to zarówno do przedmiotów w pracowni, jak też w fabrykach sporządzonych, zarówno do przedmiotów z dziedziny architektury, jak też malarstwa dekoracyjnego, a w końcu rzemiosły. Obok sztuki dla sztuki istnieje sztuka stosowana do przedmiotów życia ludzkiego w najrozleglejszym tego słowa znaczeniu. Dawniej te dziedziny spoczywały często w jednych rekach i w jednej pracowni.

czy warsztacie. Wielki artysta był nim tak samo, gdy genialnym umysłem tworzył i wykonywał dzieła, które po wieki pozostaną pomnikami artystycznego piękna i geniuszu ludzkiego, jak też gdy zdołał i celowo kształtował przedmioty codziennego potrzeb człowieka. Nie było też rozdźwięku między sztuką czystą a stosowaną — jedna i druga wymagała tego samego talentu i tego samego praktycznego opanowania się z techniką sztuki. Nowsze czasy przyniosły pewien rozdział tych 2 kierunków. Pracownik artystów coraz więcej tracą charakter warsztatów artystycznych, coraz mniej uwzględniają zastosowanie w życiu codziennem człowieka, zostawiając ten jej dział rzemiosłu, zwracając się coraz wyraźniej w sferę sztuki czystej, sztuki dla sztuki. Powstają liczne Akademie sztuk pięknych, w których wybitni artyści, jako profesorowie uprawiając czystą sztukę, gromadzą coraz liczniejsze rzesze młodzieży pod sztandarem ideałów, które z życiem codziennem mało mają styczności. Z tego wynikały dwa groźne następstwa; z jednej strony mnożył się coraz liczniej proletaryat artystyczny, który nie rozpoznającą genjuszem, musiał się ograniczyć do bardzo skromnej działalności a zarazem i skromnej egzystencji, proletaryat niezadowolony, pełną pęcią wielkiego postannictwa przez społeczeństwo zapożyczanego, z drugiej strony powstawały się zaczęły najrozmaitsze niedomagania w zakresie sztuki stosowanej do celów życia codziennego. Z czasem nastąpiła reakcja i

zwrot ku pielęgnowaniu sztuki stosowanej, ku odciążeniu przedmiotów życia niedzieży, dążącej ku sztuce czystej, na sztuki sztuki stosowanej, na których czeka ją niezawodne zadolenie artystyczne z równoczesnym zadoleniem życiowym w formie uznania społecznego a narazie w formie zdołania sobie niezależnego a często bardzo dodatniego bytu materialnego. Ku temu celowi służy nie tylko propaganda naukowa w czasopiśmie naukowych i w codziennej prasie, ale także fundowane przez stow. a w końcu przez rządy osobne szkoły, poświęcone kształceniu sił artystycznych w zakresie sztuki stosowanej. Obok Akademii sztuk pięknych powstają też szkoły artystycznego przemysłu — skoro pierwsze nie poczuły się do obowiązku objęcia tej dziedziny artystycznej twórczości w zakresie swego dzikalności.

W Austrii istnieją od dawna dwie takie szkoły p. t. „Kunstgewerbeschule“ — jedna w Wiedniu, druga czeska w Pradze. Powodzi się im doskonale. Obie cieszą się nie tylko liczną frekwencją, ale także bardzo wybitnym, powszechnie uznawany wpływem na rozwój przemysłu artystycznego w Wiedniu i Czechach. Liczne wystawy tych szkół dają sposobność poznania ich kierunku rozwojowego i nie możemy na tem miejscu dość polecić wszystkim, którzy interesują się sztuką stosowaną do celów życia codziennego, zwrócenia przy sposobności tych szkół, zapoznania się z ich konstrukcją i jakoteż metodą kształcenia.

U nas w kraju była na tem polu luka. W szkole przemysłowej krakowskiej istniał wprawdzie od wielu lat a w szkole lwowskiej istnieje dotąd oddział artystycznego przemysłu, jednakże w postaci szkoły niższego typu, ograniczającego się do młodzieży naszej rękodzielniczej, obie też uprawiały prawie wyłącznie dział malarstwa dekoracyjnego. Spełniały one z pożytkiem swoje skromne zadania, niemniej nie mogły one i nie mogą objąć kierowniczej roli w przygotowaniu młodzieży do podjęcia przetrzonych zagadnień z dziedziny przemysłu artystycznego. I dlatego to pojawiała się często myśl o stworzeniu w Krakowie — bo przecież cały stary Kraków jest składnią przedmiotów tej dziedziny — ogniska kultury artystycznej tego rodzaju. W pierwszym rzędzie szło o powołanie do życia osobnej „Kunstgewerbeschule“ w Krakowie. Niestety o zrealizowaniu takich zamiarów trudno było na razie myśleć, natomiast wydała się inna droga możliwa, t. j. powołanie do życia nowego z rzędu czwartego Wydziału wyższej szkoły przemysłowej w Krakowie tej działalności poświęconemu. Tą drogą poszła Dyrekcja i grońo nauczycielskie szkoły, tą drogą aprobowała Rada szkolna krajowa i e. k. ministerstwo robot publicznych. Oto geneza szkoły przemysłowej artystycznego w Krakowie.

II.

A teraz przypatrzmy się jej organizacji, zupełnie odmiennej w wielu szczegółach od po-

przednich oddziałów wyższej szkoły przemysłowej. Szkoła obejmuje a) oddział ogólny i b) klasy zawodowe — obok c) warsztatów, pracowni chemicznej, publicznej sali rysunkowej i specjalnych kursów przemysłu artystycznego. Oddział ogólny ma na celu doprowadzić uczniów do przyswojenia zasadniczych podstaw artystycznego wykształcenia i takiej znajomości działów pomocniczych, aby z tem przygotowaniem zdolni byli po ukończeniu tego oddziału zająć w praktyce przemysłu artystycznego stanowisko sił o wyższych kwalifikacjach. Uczniowie mają poznać zasady rękodzieła artystycznego a więc istotę konstrukcyi i właściwości materiałów nadto opanować się z działaniem narzędzi używanych do obrabiania. Oddział ten obejmuje trzy lata nauki i posiada zadanie charakteru przygotowawczego. Założeniu szkła składa się z głównych ćwiczeń zawodowych (nauka o formach w ogólności, o formach ornamentalnych, o piśmie i heraldyce), ze studium natury, studium aktu, rysunku anat-micznego i modelowania wraz z odpowiednimi ćwiczeniami, nauki o naukach pomocniczych a więc rysunku technicznego, nauki o rzutach, o cieniach i perspektywie, historii kultury, nauki o materiałach nadto stylistyki, rachunku i księgowania, chemii przemysłowej, wiadomości o ustroju państwa i kraju.

C. d. n.

dział. Przed kilku dniami zdołano ująć w Lublinie jednego, bogdaj, czy nie głównego sprawcę tej kradzieży i to w dość oryginalny sposób.

Oto do tutejszego sądu wojskowego zawezwana, jako świadek, pewna osoba mimochodem wspominała przesłuchującemu ją referentowi, że widziała tu w Lublinie znanego jej bandytę, Józefa Pobutę, który zbiegł z więzienia garnizonowego w Przemyslu. Referent zawiadomił telefonicznie żandarmerię wojskową, która wnet potem wytopiła jego ślad i zaarrestowała, przyczem znaleziono przy nim portfel ze 180 tysiącami koron. Pobuta miał się do czynu w Lubaczowie już przyczynić.

Po zenknicie z więzienia garnizonowego w Przemyslu, Pobuta przebywał długi czas na Ukrainie, gdzie jeździł po różnych miejscowościach, handlując kłami. W sprawie tego to handlu przyjechał z końcem zeszłego miesiąca do Lublina, gdzie występował, jako Józef Bielski.

Ze świata.

UNIwersytet w KAMIENIU PODOLSKIM. »Pocztą Polska« donosi: Podolskie ziemstwo gubernialne i zarząd miejski Kamienia Podolskiego wysygnęły na otwarcie uniwersytetu w tym mieście dwa miliony rubli. — Mianost wydział pod budowę 100 dziesięcin ziemi w najlepszej części miasta.

SICZOWI STRZELCY I ARCYKS. WILHELM: Czytamy w lwowskim »Ukraińskim Słowie«: Z powodu czterolecia ukraińskich Strzelców Siczowych, stacyonowanych obecnie w wsi Hruskie w chławetpolskim okręgu, w gab. chersońskiej, zwołał ataman Hryć Kossak oficerów na zbiórkę a po przemówieniu, w której skreślił historię Strzelców Siczowych, odczytał telegramy, jakie w odpowiedzi na jego telegramy hołdownicze nadeszły z kancelarii wojskowej cesarskiej i od arcyks. Wilhelma, Arcyks. Wilhelma odtelegrafował: Wam, wszystkim oficerom i całym strzelcystwu dziękuję z głębi serca za tak miłe słowa z powodu chwalebnej rocznicy istnienia ukraińskich Strzelców Siczowych. Życzę wszystkim ukraińskim Siczowym Strzelcom z całego serca także i w tym roku najlepszego żołnierskiego szczęścia i laurów i proszę was, panie atamanie, o wyrażenie wszystkim oficerom i wszystkim grupom strzelckim mego najszczerzego pozdrowienia. Pozostaje w nadziei rychłego zobaczenia się z Wami, Wasz szczerzy: arcyks. Wilhelm, sotnik.

NAPADY BAND NA UKRAINIE. »Kijowska Myśl« donosi, że dnia 2 bm. uzbrojona banda napadła na Staryńską fabrykę cukru w gubernii polkowskiej, straż cukrowni wymordowała a dyrektora fabryki Elmana zastawili.

IZOLACJA »DZIELNICY NIEMIECKIEJ« W KIJOWIE. Jak donosi kijowski »Przegląd Polski«, na skutek rozporządzenia władz, izolowano część dzielnicy Lipki, gdzie mieści się główna komendantura niemiecka, sztaby, oraz dom hetmana. Mieszkańcom domów rejonu izolowanego wydawane będą specjalne przepustki. Izolacja ta ma na celu zapewnienie możliwego bezpieczeństwa przedstawicielstw niemieckim w stolicy Ukrainy.

ZABURZENIA W MARYUPOLU. »Pocztą Polska« donosi: Dziennik »Narodnoje Dіelo« podaje urzędową wiadomość o zaburzeniach w Maryupolu (w gubernii chersońskiej).

W nocy z 23 na 24 zm. kilku złoczyńców usiłowało okraść kasę, przyczem zabito dyżurnego w kasie. Wystrzelały dany basno do ogólniej strzelaniny w tej dzielnicy miasta. Też w nocy przybył parostatek z niemieckim oddziałem kulomiotowym. Oddział wystąpił energicznie i w przeciągu kilku godzin nudostwo bolszewików zabito. Drugą część miasta zajęli Austriacy, rozstrzelując bolszewików. Liczba zabitych bolszewików wynosi 216. Poza tom jest dużo rannych.

WIDOKI ZBIORÓW W ROSJI W R. 1918. Zbiory zboża w Rosji, w których wyniku dość są także zainteresowane mocarstwa centralne, nie rokują pomyślnych wyników. Według pism rosyjskich, komisaryat dla gospodarstwa narodowego podaje następujące dane co do zmniejszenia się zasianych obszarów: w gubernii ekaterynowosławskiej o 65 procent, woroneńskiej o 60 procent, charkowskiej o 47 procent, kańskiejskiej o 66 procent, samarskiej o 70 procent, saratowskiej o 72 procent.

W najbardziej zatem »chlebnych« guberniach rosyjskich obsiano tylko 40 procent przedtem uprawianych obszarów. Zmniejsza to odpowiednio ilość zbierania się mogącego zboża.

DUCHOWIEŃSTWO W ROSJI BUNTUJE SIĘ. Do Moskwy przybyła deputacja duchowieństwa prawosławnego z różnych gubernii rosyjskich, by skłamać się tam na przesładowania, na jakie narażeni są obecnie na prowincji ze strony lokalnych sowietów popi. Prześledowanie duchowieństwa przybrało już także rozmiar miary, że duchowieństwo obecnie zburzono się i stawia żądawo bolszewickiemu swego rodzaju ultimatum. W razie nieuwzględnienia żądań, jest duchowieństwo zdecydowane do zawziętej agitacji przeciw bolszewickiej w szeregach warstw ludu wiejskiego, gdzie ma jeszcze znaczne wpływy.

REPERTOAR OPERY. W niedzielę, dnia 17 b. m.: »Trubadur«. W poniedziałek, dnia 18 b. m.: Teatr zakładowy.

ZMARLI: Franciszek Rohlde, reprezentant Hipoteki górskiej czołonek Scheller et Giesecke, zmarł dnia 14 b. m. w Padlapeszcie, przeżywszy lat 60.

Tajemnicze Strachy

Wiara w nadprzyrodzone istoty, straszące w niezamieszkałych budowlach, żyje od wieków wśród ludu. Nie więc dziwnego, że tajemnicze światła, ukazujące się nocą w potężnych murach starego zamczyska, odstraszały wieśniaków od budowania ich przyuczony — a jednak wiąży się ona z dziwnymi losami cennej hrabianki — wychowanej jako prosta chłopka. Hrabianka ta, w niezwykłej ciekawej basni normandzkiej »STRASZNY ZAMEK«, wystawionej obecnie w »DUCH-ZIE«, gra ulubiona gwiazda kinowa HELLA MOJA. Program rozpoczyna wesele kina »Fatałna pomyłka«.

WODA GORZKA »FRANZ JOSEF« ustala trybność żelazka i jellita, ożywia wymianę materii i odświeża krew.

Kwestya polska po obradach w główej kwatery.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 18 sierpnia. »Polnische Press Agentur« donosi: Wobec rozmaitych wiadomości, jakoby z okazji obecnego zjazdu w niemieckiej główej kwatery sprawa polska została już ostatecznie rozwiązana, Polska Agencja prasowa może stwierdzić, że w sprawie polskiej Austro-Węgry, tak jak przedtem, przestrzegają zasady, że rozwiązanie tej sprawy powinno odpowiadać życzeniom polskim, a równocześnie uwzględnione mają być interesy Austro-Węgier i Niemiec. Czy w ramach tego programu zrealizuje się ta czy owa forma, tego dziś nie można powiedzieć. Z tego można wnioskować, że doniesienia o kandydaturach lub o zarzuceniu pewnych rozwiązań, przesadzały wydarzenia, i że w obecnej chwili uważać je należy za nieprawdziwe. W oficjalnym komunikacie o ostatnim zjeździe monarchów podkreślono, że we wszystkich sprawach, tam roztrząsanych, nastąpiło zupełnie porozumienie. Z tego można wnosić, że dotyczy się to także sprawy polskiej i że wyżej zamaczone stanowisko ujawni się także zgodnym przy ostatecznym jej rozwiązaniu.

Podróż min. Galeckiego do Galicyi.

(Tel. wł. »Nowej Reformy«).

Wiedeń, 18 sierpnia. Jak się dowiadujemy, minister dr Galecki wyjechał dnia 18 bm. o godz. 8 1/2 wieczorem z Wiednia do Galicyi. Minister zamierza zabawić 19 bm. w Tarnowie i Rzeszowie, w dniu 20 bm. we Lwowie, 21 bm. w Przemyslu i Jarosławiu, zaś 22 bm. w Krakowie i Wieliczce. Na życzenie min. Galeckiego zaniechano mają być wszelkie oficjalne przyjęcia. Natomiast minister pragnie zetknąć się, o ile to tylko jest możliwe w ramach szeregu programu podróży, z najszczerzszymi warstwąmi społeczeństwa kraju i przyjmować będzie wszystkich zgłaszających się na posłuchanie w miejscach i w godzinach, o których bliższych wyjaśnień udzieli namiestnikowi względnie starostwa.

Obecna podróż ministra do Galicyi nie wyklucza zapowiedzianej już poprzednio podróży ministrów resortowych do Galicyi. Podróż tyłu ministrów ma się odbyć w najbliższym czasie. Minister robót publicznych zapewne około 23 bm. uda się w podróż do Galicyi. arczewszm zwiędzi przedewszystkiem obszary najbardziej dotknięte klęską wojny.

Waiki na zachodzie.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Berlin, 18 sierpnia. Urzędowo ogłaszają dnia 17 bm. wieczorem: Po obu stronach Avry znówu zupełnie nie udało się kilkakrotnie ataki nieprzyjacielskie. Wiele wozów pancernych zniszczono. Między Oise a Aisną rano silna walka działowa. Lokalne ataki nieprzyjaciela odparto.

Komunikat francuski.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 18 sierpnia. Biuletyn francuski z 16 bm. wieczór: Wojska nasze szeregiem ataków lokalnych wyparły nieprzyjaciela ze stanowisk na zachód od Rove. Na północ od Avry wespół z Kanadyjczykami wysunęliśmy nasze linie na frontie Goyencourt—St. Martin—Le Trio—Locourt. Na południe od Avry wtargnęliśmy głęboko w las Loges.

Komunikat angielski.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 18 sierpnia. Biuletyn z 16 bm.: W nocy wysunęliśmy naprzód nasze linie na północny wschód od Morlancourt. Lokalne walki na północno-wschodnim krańcu lasu Thierval, gdzie nasze patrole przeszły na lewy brzeg Anery. Nasze patrole zrobiły postępy między Beaucourt sur Anere a Puisieux sur Mont.

Zerwanie Stanów Zjednoczonych z bolszewikami

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Amsterdam, 18 sierpnia. »Times« donoszą z Waszyngtonu: Stany Zjednoczone zerwały wszelkie stosunki z rządami bolszewickimi. Nie wiadomo czy wypuszono na wolną stopę generalny konsul angielski, bądź mógł opuścić Moskwę. Agenci bolszewicki w Londynie Litwinów może otrzymać paszporty do odjazdu z Anglii, skoro tylko generalny konsul angielski z Moskwy przybędzie do Sztokholmu.

Amerykani i Włosi we Władywostoku

Sztokholm, 18 sierpnia.

Do portu Władywostoku zawinęły pierwsze okręty wojenne Stanów Zjednoczonych. Przywoziły one materiały wojenne i sanitarne, tudzież kilkuset żołnierzy amerykańskich pochodzenia słowiańskiego. Przybył także oddział żołnierzy włoskich, który pełnił dotąd służbę jako straż ambasady woskiej w Pekinie. Obecnie służbę tę pełni żołnierze japońscy.

Dążenia pokojowe w Anglii.

(Telefonem).

Wiedeń, 18 sierpnia. »N. Fr. Presse« donosi z Berna: Pismo pacyfistyczne »Common Sense« dowiaduje się ze źródła poinformowanego, że lord Grey podzielił zupełnie zapatrywanie lorda Lansdowne'a, co do konieczności rychłego pokoju kompromisowego. »Common Sense« wywodzi, że zdanie dwu tak wybitnych mężów stanu względnie powinno być bezwarunkowo opinią publiczną. Zwrócić przyjęcie, jakiego doznają posłowie pacyfistyczni na wielu zgromadzeniach swoich wyborców. Świadezy o rosnącym w Anglii nastroju pokojowym.

Rekrutacja żydów w Palestynie.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Amsterdam, 18 sierpnia. Biuro Reuters donosi w dłuższej depeszy, że w Palestynie przystąpiono do rekrutacji ludności żydowskiej.

Monety nowego państwa w Czechach

(Telefonem).

Wiedeń, 18 sierpnia. »Abend« donosi z Berlina za »Vossische Zeitung«, że w Pradze krążą już złote i srebrne monety nowego państwa czesko-słowackiego. Jedna strona monety ozdobiona jest wizerunkiem praskiego Hradczyna, druga dwona sokolami.

Zwalczanie łapownictwa w Austrii.

(Telefonem).

Wiedeń, 18 sierpnia. Minister spraw wewnętrznych wydał następujące zarządzenie: Kto, mając jako zastępcę lub pomocnik ko-goś innego, zawręć lub wykonać umowę, za zawarcie lub wykonanie tej umowy żąda od

drugiego kontrahenta bezprawnie wynagrodzenia dla siebie lub innej jakiej osoby, korzystając z nadzwyczajnych stosunków, spowodowanych przez wojnę, skazany ma być przez władzę polityczną (o ile czyta ten nie podlega cięższej karze) grzywną do wysokości 10.000 K albo aresztem do trzech miesięcy. W razie użycia przemocy lub środków mających drugiego kontrahenta zaniepokoić, skazany ma być sprawcą na grzywnę w kwocie 20.000 K lub aresztem do 6 miesięcy. Rozporządzenie to wechodzi w życie z dniem dzisiejszym.

Zamach na pociąg na Ukrainie.

(Telefonem).

Lwów, 18 sierpnia. Według nadeszłych tu wiadomości, jedna z band bolszewickich, grasujących na Ukrainie, urządziła i wykonała onegdaj zamach na pociąg pociesny na linii Zamerynka—Płoskirów. Złoczyńcy uprzednio rozbiłi szynny na pewnej przestępni, wskutek czego pociąg się wkołosił. Kilka wagonów zostało rozbitych, z pomiędzy jadących pociągiem jest wielu zabitych i rannych.

Rocznica urodzin cesarza w Wiedniu i Reichenu.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 18 sierpnia. Rocznicę urodzin cesarza obchodzono w przystrojonej chorągwiąmi stolicy państwa uroczysto, lecz na życzenie cesarza cicho i bez przepychu. We wszystkich kościołach i świątyniach wszystkich wyznaw odprawiono uroczyste nabożeństwa, w których wzięli udział naczelnicy władz państwowych, krajowych i miejskich, stowarzyszenia, obywatele i młodzież szkolna z nauczycielami. Szczególnie uroczystym było To Deum w kościele św. Szczepana, na które przybyli wspólni ministrowie, członkowie gabinetu austriackiego z prezydentem ministrów na czele, dygnitarze dworscy i państwowi, reprezentacja miejska z burmistrzem Weiskirchnerem na czele itd.

W kościele Wotywym odbyło się przedpołudniowe uroczyste nabożeństwo dla wojskowości, które celebrował wikaryusz apostołski polowy Bielik, w asystencji licznego duchowieństwa wojskowego. Na nabożeństwie tem byli między innymi obecni arcyksiążę Józef Ferdynand, komendant wojskowy Kirellach, komendant miasta Mossig, hawiający w Wiedniu oficrowie niemieccy, wołni od służby generalowie, liczni oficrowie sztabowi i wyżsi oficrowie.

Ze wszystkich stron monarchii nadeszły wiadomości o podobnych uroczystościach z okazji rocznicy urodzin cesarza. W Winer Neustadt zostało dziś w obecności arcyksięcia Maksymiliana, jako zastępcy cesarza wymusztrowanych 170 akademików drugiego roku tutejszej Teresjańskiej akademii wojskowej. W Meudlingkiej technicznej akademii wojskowej zostało dziś w obecności arcyksięcia Leopolda Salvatora wymusztrowanych 41 akademików z działu artylerji i 38 akademików z działu wojsk technicznych.

Uroczystość rocznicy urodzin cesarza w miejscu pobytu rodziny cesarskiej w Reichenu miała charakter przeżycia wojskowego. Rano odprawiona została uroczysta msza św. w kaplicy zamkowej w Wartholb w obecności rodziny cesarskiej. Po nabożeństwie przyjął cesarz życzenia najwyższych dygnitarzy dworskich i generalnych adiutantów. Przybyła także przed monarchiem deputacja podoficerów »korpusu szarotki«, który cesarz na wiosnę r. 1916 prowadził do zwycięstwa w ofensywie przeciw Włochom.

O godzinie 11-ej przedpołudniem zebrał się marszałkowie polni arcyksiążę Fryderyk, arcyksiążę Eugeniusz, Hoetzendorf, Koeves, Rohr, Boehm Ernoll i szef sztabu generalnego Arz. aby cesarzowi wręczyć w imię armji i floty, wypowiedając przytem życzenia, aby cesarz, ile razy wrok jego padnie na tę łaskę marszałkowską, przypominał sobie, że tysiące dzielnych, gotowych jest oddać wszystko za cesarza i ojczyznę. Cesarz głęboko wzruszony, przyjął łaskę marszałkowską, a wręczając teraz od siebie łaskę marszałkowską pierwemu marszałkowi, powiedział: Dziękuję ci, mój stryju, za twe serdeczne słowa. Dziękuję moim wypróbowanym w walce marszałkom, paładynom korony, serdecznie za wręczenie mi łaski marszałkowskiej, symbolu najwyższej godności wojskowej, najprzeważniejszego marzenia każdego dzielnego żołnierza. Ciężki czas zespolił nierozdzielnie nas wszystkich od cesarza i marszałka do żołnierza piechoty. Nierozdzielnie walczymy wszyscy na sławę ukochanej ojczyzny. Jeden z wszystkich — wszyscy za jednego, złączeni nierozdzielnie po wszystkie czasy. Ożywione tem uczuciem armja i flota w największej wdzięczności wręczają pierwemu marszałkowi, który je w czasie burzliwym pro-ważył do walki i zwycięstwa, tę łaskę marszał-

kowską, temu, który także i w ciężkiej godzinie nie zwąpiał nigdy, wierząc silnie w siłę państwa i w jego nieomarlizalne istnienie. »Indivisibiliter ac inseparabiliter«. Tak było, tak jest i tak pozostanie po wsze czasy.

Po tym hołdzie armji dla swego najwyższego wodza wojennego, oraz dla byłego naczelnego komendanta nastąpiła promocya 11 żyjących i 1 poległego kawaleria orderu wojskowego Maryi Teresy.

W południe odbyło się śniadanie rodzinne, a równocześnie obiad marszałkowski. Cesarz niemiecki przed wyjazdem cesarza Karola z głównej kwatery niemieckiej złożył swemu przyjacielowi i sprzymierzeńcowi życzenia z okazji rocznicy jego urodzin i wręczył mu jako wżwanie statuetkę, przedstawiającą osobę cesarskiego gratulanta.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości c. k. Biura koresp.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 18 sierpnia. PODWYŻSZENIE TARYF KOLEJOWYCH. Dziennik »Przewodniczeń Kolejowych« i żeglarni zawiera rozporządzenie o podwyższeniu taryf dla przewozu towarów cywilnych od 1 września.

Udpowiedzialny redaktor: KONSTANTY SROKOWSKI. Wydawca: RUDOLF OSMAN.

Nadesłane.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcyi).

Dr. Immerg-Uck-Kaberowa powróciła.

Grodzka 32. 9263

KANCELARIA ADWOKACKA Dra B. Bułwy

w Krakowie przy ul. Grodzkiej L. 49. poszukuje mundanta lub mundantki na godzinę popołudniową od godz. 4—6. 9327 i 2

Powróciłom Dr. M. Ebersson

ul. św. Gertrudy 16. Tel. 3327. 3941 i 3

Kursa naukowe-wych. owocze dla dzieci od lat 4—9 podług najnowszych wymagań psycho-pedagogji i bygieny (nauka w ogrodzie, indywidualizacja, sporty i t. p.

Antoniiny Winiarzewej rozpoczyna się 15 września b. r. w pałacu przy ulicy Lubicz Nr. 2. Wpisy przyjmuje się od 7 września między godz. 10—12 i 3—5. 9317

Prywatne kursa korekcyjne im. Maryi Kamiliowej Szkoła nowego typu

obejmująca 4 klasy normalne, I. kl. gimn. realnego, oraz komplety III. i IV. kl. gimn. realnego, przyjmować będzie wpisy od 27 b. m. w kancelaryi swojej, ul. Biskupia 7. Nauka prowadzona według zasad nowocześniejszej pedagogji i potrzeb wychowania narodowego. — Przy szkole obszerny ogród. W miesiącach jesiennych i wiosennych odbywa się nauka ogrodnictwa. 9302 i 2

Adwokat Dr. BLAUSTEIN w Gorlicach poszukuje rutynowanego

koncyplenta pod korzystnymi warunkami. Posada zaraz do objęcia

Objekt przemysłowy dawne młyny w Krzesławicach pod Krakowem, z budynkami 75 m. długości, siłą wodną 60 H. P. i torem przemysłowym, ma do sprzedania kancelaryja adwokata dra Nitscha. Rynek 44. 9214 8

Ludwika Marek-Buyszkiewicz rozpoczyna lekcye śpiewu z dnia 1 września. Wpisy przyjmuje od 23 sierpnia w godzinach 11—1 i 3—5 po poł. ul. Karmelińska l. 7.

Erylanty, zegarki złote zęby sztuczne oraz wyroby ze złota i srebra, jakoteż wszelkie antyki kupuje po najwyższych cenach zegarmistrz MELTER, Kraków, Sławkowska 16, obok magazynu broni. 8941 i 3

Przez c. k. Namiest. Koncep. szkoła Muzyki i Gimnastyki rytmicznej (Jaques-Dalcroze) MARYI WERNIKIEJ

Informacje listowno: ul. Michałowskiego 14

PODEBRADKA SZARATICA Najlepsza naturalna woda mineralna. Znankomita woda stołowa. Pijcie tylko prawdziwe czeskie wody mineralne!

WACŁAW NEMZACEK. KRAKÓW. pl. MATEJKI 3.

Z JOERDENCOW Marya Macieluchowa wdowa po urzędniku c. k. straży skarbowej przeżywszy lat 56, po długiej a ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, zasnęła w Panu dnia 16 sierpnia 1918 r. Wyprowadzenie zwłok z domu przedpo-grzebowego na cmentarzu — na miejsce wiecznego spoczynku nastąpi w niedzielę dnia 18 b. m. o godzinie 4 po południu. Na ten smutny obrzęd stroskano dzieci zapraszają Krewnych, Przyjaciół i Znajo-mych.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w niedzielę, dnia 25 b. m., o godzinie pół do 11 przed południem w kościele św. Marcina przy ulicy Grodzkiej. Osobnych zawiadomień rozysłać się nie będzie.

Zakład pogrzebowy »Concordia« Jana Wolnego

Julia z Łobodzińska Skoczynska żona zarządcy cmentarza w Podgórzu, przeżywszy lat 43, po długiej a ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, zasnęła w Panu 17 sierpnia 1918 r. w Krakowie.

Wyprowadzenie zwłok z domu przedpo-grzebowego na cmentarzu w Podgórzu na miejsce wiecznego spoczynku odbędzie się w poniedziałek dnia 19 bm. o g. 4 popoł.

Na ten obrzęd stroskany mąż z synami, oraz siostry zapraszają Krewnych, Znajo-myh, Przyjaciół i pobożną Publiczność.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się we wtorek dnia 20 bm. o g. 8 rano w kościele parafialnym w Podgórzu.

Władziunia Flakówna ukochana córeczka Jana i Maryi, uczennica III kl. pospol. szkoły ćwiczeń.

W dziesiątej wiosnie życia, po długiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, powiększyła grono Aniołków dn. 16 sierpnia 1918 r.

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby przy ul. Hetmana Żółkiewskiego L. 64 w Krakowie na miejsce wiecznego spoczyku nastąpi w niedzielę dnia 18 bm. o godz. 5 popoł. Na ten smutny obrzęd stroskani rodzice i rodzeństwo zapraszają Krewnych, Przyjaciół, Znajomych, Koleżanki Zmarłej, oraz P. T. Publiczność.

NABOŻENSTWO ŻAŁOBNE odbędzie się w poniedziałek dnia 19 bm. o godz. 8 rano w kościele parafialnym św. Mikołaja.

Z WASZYŃSKICH Antonina Szalwińska

obywatelka m. Krakowa przeżywszy lat 66, po długiej a ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, zasnęła w Panu dnia 17 sierpnia 1918 r.

Wyprowadzenie zwłok z domu przedpo-grzebowego na cmentarzu — na miejsce wiecznego spoczynku nastąpi w poniedziałek dnia 19 b. m. o godzinie 5 po południu. Na ten smutny obrzęd stroskane dzieci i wnuki zapraszają Krewnych, Przyjaciół i Znajomych.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się we wtorek, dnia 20 b. m., o godzinie 9 1/2 rano w kościele OO. Kapucynów. Osobne zawiadomienia nie będą rozyslane

Zakład pogrzebowy »CONCORDIA« J. Wolnego

Kursa prawnicze »Leges« pod nowym kierownictwem

zachęcone do dalszej pracy naukowymi i wprost wynikami pierwszego kursu, uzyskanymi dzięki sumiennej pracy wszystkich nauczycieli, podejmuja od 1 września b. r. dalsze

przygotowanie do wszystkich egzaminów i rygorozów prawniczych.

Dia P. T. wojskowych urlopowanych osobny oddział przygotowawczo-informacyjny.

Ponieważ nauka rozpocznie się bezwzględnie 1 września b. r.

upraszamy P. T. Słuchaczów prawa, pragnących przygotować się do egzaminów jesiennych o jak najszybsze zgłoszenie ustne lub pisemne.

Prospekty na żądanie. Adres: Kursa prawnicze »L e g e s« Kraków, ul. Karmelińska 46, III p. (11—12, 2—4) 9343

